

Ақийда дарслари (226-дарс) Қиёматнинг кичик аломатлари

АҚИЙДА
226-ДАРС

ШАЙХ МУҲАММАД СОДИҚ МУҲАММАД ЮСУФ РОҲИМАҲУЛЛОҲНИНГ
«АҚОИД ИЛМИ ВА УНГА БОҒЛИҚ МАСАЛАЛАР» ВА «СУННИЙ АҚИДАЛАР»
КИТОБЛАРИ АСОСИДА БЕРИБ БОРИЛАДИ.
МАВЗУЛАРНИНГ ТЎЛИҚ МАТНИ БИЛАН ТАНИШИШ УЧУН
КИТОБНИНГ ЎЗИГА МУРОЖААТ ЭТИШ ТАВСИЯ ЭТИЛАДИ.



19:00 / 01.05.2023 2381

Энди қиёматнинг кичик аломатлари ҳақида қисқача тўхталиб ўтамыз. Шу билан бирга, ушбу аломатлардан баъзиларини қиёматнинг катта аломатларидан санаган уламоларимиз ҳам борлигини айтиб қўймоқчимиз.

الْأَلْأَقِ كَلَامِ نَبِ سَنَأْ نَع
لُؤْسَرُ نَمُ هُتَعَمَسْ أَثِي دَحُ مُكُتْ دَحُ
الْمَلَسَوِ هَيْلَعُ هَلَلَا يَلَصِ هَلَلَا
نَا: هُنْمُ هَعَمَسْ يَدَعَبُ دَحُ أَمْ كُتْ دَحُ
عَفْرِي نَأْ عَسَلَا طَارْشَأْ نَم
وَشَفَيَوِ، لَهَجَلَا رَهْظَيَوِ، مُلْعَلَا
بَهْدَيَوِ، رُمَخَلَا بَرْشُيَوِ، أَنْزَلَا

يُتَحُّهُ اسُّن لَ اِ يَ قُبَّتْ وُلَّ اِ جُّر لَ ا
دِحَّ اوُّ مِّ يَ قِ ةَ اُ رْمَ اِ نِ يَ سُمَّ خَلَّ نِ وُكَّ يَ

Анас ибн Молик розияллоху анхудан ривоят қилинадики, у:
«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васалламдан эшитган ҳадисимни
айтиб берайми? Мендан кейин у зотдан эшитган ҳеч ким уни сизга
айтиб бермайди», деб, шундай деди:

(У зот:) «Илм кўтарилиб, жаҳолатнинг ёйилиши, зинонинг ошкор
қилиниши, хамрнинг ичилиши, эркаклар (камайиб) кетиб, аёллар
қолиши, ҳатто элликта аёлга бир таъминотчи эркак бўлиши қиёмат
аломатларидандир», дедилар».

Имом Бухорий ривоят қилган.

هَلَّلَا لُ وُسَّرْنَا : ةَ رِيْرُهُ يَبَا نَع
ال « : لَ ا ق م لَسَوِ هِيَ لَعُ هَلَّلَا ي لَص
لَتَتَّقَتِ يَّتَحُّهُ اسُّن لَ ا مَوْقَاتِ
نِ وُكَّ يَ ، نَاتَمِيْ طَعِنَاتِيْ فِ
اُمُّهُ تَوْعَدُ ، ةَ مِيْ طَعِنُ ةَ لَتَقِمِ اُمُّهُ نِيْ ب
نِ وُلَّ اِ جُّر دَتَّ عُبِّيْ يَّتَحُّهُ وِ ، ةَ دِحَّ اوُّ
، نِيْ ثَالِثُ نِمُّ بِيْرَقِ ، نِ وُبَّ اَدَّ كِ
، هَلَّلَا لُ وُسَّرْنَا اُمُّ غَزِيْ مِ هَلُّ كِ
رُ ثُ كَاتِ وِ ، مَلَّ عِلَّ اِ ضَبُّ قِيْ يَّتَحُّهُ وِ

نَامُّ زَلَا بَرَا قَتَايَ وُ زَلَا زَلَا
جَرَهَلَا رُثُكَايَ وُ نَتِ فُلَا رَهْ طَتَا وُ
مُكَايَ فَرُثُكَايَ يَّتَحَا وُ لَتَقُلَا وُهَو
بَرْمُهَيَا يَّتَحَا ، ضِي فَيَا فُلَامُلَا
يَّتَحَا وُ هَتَقَدَصُ لَبُقَيَا نَمَلَامُلَا
هَضْرَعَايَا يذَلَا لَوُقَيَا فُهَضْرَعَايَا
يَّتَحَا وُ يَلَبَرَا أَلَهَيَلَعَا
يُنَايُنُبُلَا ي فُسَانُلَا لَوَا طَتَايَا
لُجْرَلَا رُبَقَبُ لُجْرَلَا رُمَيَا يَّتَحَا وُ
هَنَاكَمَا يَنْتِيَلَا أَيَا : لَوُقَيَا فُ
نَمُسُمُ شَلَا غُلَطَتَا يَّتَحَا وُ
- سَانُلَا أَهَارَوُ تَعَلَطَا إِذِيفَا ، أَهَبِرَعَمَا
نِيحَا كِلَدَفَا ، نُوَعَمُ جَا أُونَمَا - يَنْعَايَا
مَلَاهُنَامِيَا إِسْفَنُغْفُنَيَا أَلَا
تَبَسَاكَا وَا ، لَبَقَا نَمُ تَنَمَا نُكَا تَا

نَمُوقَتَلَو ، اَرْيَخ اِهِن اَمِي اِي ف
 ن اَلْجُرْل اَرْشَن دَقْو ؤَع اَسْل ا
 اَلَف ، اَمُهَنْيَب اَمُهَبْوَت
 ، هِن اِي وُطَي اَلَو هِن اَعْي اَبَتَي
 فَرَصُن اِ دَقْو ؤَع اَسْل ا نَمُوقَتَلَو
 اَلَف هِت اَخ قَل نَبَل ب لُجْر ل ا
 وُهَو ؤَع اَسْل ا نَمُوقَتَلَو ، هُمَّعْ طَي
 ، هِي ف ي قَسَي اَلَف هَضْوَح طَي لِي
 عَفَر دَقْو ؤَع اَسْل ا نَمُوقَتَلَو
 اَهُمَّعْ طَي اَلَف هِي ف ي ل ا هِت ل ك ا

Абу Хурайра розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар:

«Даъволари бир (Ислом) бўлган икки катта жамоа ўртасида қирғинбарот жанг бўлмагунича; барчаси Аллоҳнинг Расулиман, деб даъво қилувчи ўттизга яқин каззоб дажжоллар чиқмагунича; илм олиб қўйилиб, зилзилалар кўпайиб, замон қисқариб, фитналар зоҳир бўлиб, қотиллик кўпаймагунча; орангизда мол-дунё кўпайиб, ошиб-тошиб кетиб, мол эгаси «Садақамни ким олар экан», деган ташвишда уни берса, берилган (одам): «Унга эҳтиёжим йўқ!» дейдиган бўлмагунча; одамлар кимўзарга иморат солмагунларича; киши бировнинг қабри ёнидан ўтиб кетаётиб, «Қани энди, унинг ўрнида бўлсам!» демагунича; қуёш мағрибидан чиқмагунича қиёмат

қоим бўлмайди. У чиққанда одамлар уни кўриб, барчаси иймон келтиришади, бу пайтда «Аввал иймон келтирмаган ёки (иймон келтирса-да) иймонида яхшиликни касб қилмаган жонга иймони наф бермайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, олдига матосини ёйиб олган икки киши савдолашишга ҳам, уни ўрашга ҳам улгурмайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, туясини соғиб қайтган одам уни ичишга улгурмайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, ҳовузини суваётган одам (молини) ундан ичиришга улгурмайди.

Қиёмат (шу қадар тез) қоим бўладики, оғзига луқмасини солган одам (молини) ундан суғоришга улгурмайди».

Имом Бухорий ривоят қилган.

«Сунний ақийдалар» китоби асосида тайёрланди

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Вазирлар Маҳкамаси ҳузуридаги Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 22 июлдаги 03-07/5979-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.